

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0326 van 2 juni 2015
in de zaak 1011/0620/A/8/0557

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bart VAN REYBROECK
kantoor houdende te 8820 Torhout, Boeiaardstraat 25
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Steve RONSE
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 1 maart 2011, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 20 januari 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tweede verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■■■ van 1 september 2010 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een zeugenstal-biggengcompartment en loopboxen + aanleg sleufsilos en rooien van bomen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 9 september 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Patrick VANDENDAEL heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart VAN REYBROECK die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Thomas QUINTENS die loco advocaat Steve RONSE verschijnt voor de tussenkomenende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ verzoeken met een aangetekende brief van 11 april 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 5 mei 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomenende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 20 mei 2010 (datum van de verklaring van volledigheid) dienen de tussenkomenende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■■■ een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van zeugenstal-biggengcompartment en loopboxen + aanleg sleufsilo en rooien van bomen”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 februari 1979 vastgestelde gewestplan ‘Diksmuide-Torhout’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 mei 2010 tot en met 28 juni 2010, worden negen bezwaarschriften ingediend.

De milieudienst van de stad [REDACTED] brengt op 10 mei 2010 een gunstig advies uit.

De brandweer van de stad [REDACTED] brengt op 19 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 22 juni 2010 een gunstig advies uit.

Infrax brengt op 26 juli 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] verleent op 26 juli 2010 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning, gelet op het volgende:

Het gevraagde ligt volgens het gewestplan in agrarisch gebied op geringe afstand (ongeveer 80 m) van woongebied. Volgens het KB van 28 december 1972 betreffende de toepassing van de gewestplannen moeten dergelijke bedrijven op minstens 300 m van een woongebied worden opgericht. Voor de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf geldt deze afstandsregel echter niet.

De materialen zijn gebruikelijk voor dergelijke gebouwen.

Het advies van de milieudienst voor het rooien van 13 knotwilgen is gunstig aangezien er nieuwe aanplantingen gebeuren.

Het advies van de brandweer is voorwaardelijk gunstig.

Het advies van de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling is gunstig.

Het college sluit zich aan bij de uitgebrachte adviezen.

Tijdens het openbaar onderzoek werd een collectief bezwaarschrift ingediend (19 gezinnen) en nog 8 individuele bezwaarschriften, waarvan 6 door de personen die reeds het collectieve bezwaarschrift ondertekenden.

Het college van burgemeester en schepenen heeft de bezwaren ongegrond verklaard (zie boven).

Volgens de provinciale verordening inzake baangrachten is het verboden om grachten te dempen. Er kan slechts een overwelling van de gracht worden toegestaan over een breedte van maximaal 5m. Er kan echter worden verondersteld dat 5 m niet zal volstaan voor landbouwvoertuigen. Een afwijking tot 7,5 m is hier op zijn plaats. Dit moet echter vergezeld gaan van compenserende maatregelen die de infiltratie van hemelwater blijvend mogelijk maken, zoals een greppel, geperforeerde buizen, waterdoorlatende verhardingen;

De inbuizing van de gracht moet een minimale diameter van 40 cm hebben. Verder moet aan weerszijden van de inbuizing een kopmuur worden voorzien.

Overwegende dat het ontwerp verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg;

BESLUIT:

Enig artikel: gunstig advies te verlenen inzake de aanvraag van [REDACTED], tot het bouwen van een zeugenstal (loopboxen en biggencompartimenten) en sleufsilo's, op hetzelfde adres, kadastraal bekend [REDACTED], mits de volgende voorwaarden nageleefd worden:

*De voorwaarden uit het advies van de brandweer moeten worden nageleefd;
De overwelling van de baangracht moet beperkt blijven tot 7,50 m. De overwelling moet een infiltratie van het hemelwater blijvend mogelijk maken door de aanleg van een greppel,
geperforeerde buizen, waterdoorlatende verhardingen.
De inbuizing van de gracht moet een minimale diameter van 40 cm hebben. Verder moet aan weerszijden van de inbuizing een kopmuur worden voorzien.
Het groenscherm moet binnen het eerstvolgend plantseizoen na de voltooiing en/of ingebruikname van de bouwwerken aangeplant worden.
...*

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 9 augustus 2010 het volgende gunstig advies:

*“ ...
Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag en de weerlegging van de bezwaren, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.
...”*

Het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] verleent op 1 september 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

*“ ...
toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften
Gelet op de aanvraag van [REDACTED], tot het bouwen van een zeugenstal (loopboxen en biggencompartimenten) en sleufsilos, op het zelfde adres, kadastraal bekend [REDACTED];
Overwegende dat er voor het gebiedsdeel waarin het perceel begrepen is een bij besluit van 05.02.1979 goedgekeurd gewestplan van toepassing is, dat het perceel volgens dit plan gelegen is in een agrarisch gebied;
Overwegende dat de aanvraag niet gelegen is binnen een goedgekeurd BPA;
Overwegende dat de aanvraag niet gelegen is binnen een goedgekeurde verkaveling;
toetsing aan de goede ruimtelijke ordening
Gelet op het volledigheidsbewijs van de aanvraag d.d. 20 mei 2010;
Overwegende dat de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden;
Overwegende dat de aanvraag volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen werd onderworpen aan een openbaar onderzoek;*

Overwegende dat er volgens het proces-verbaal van onderzoek de commodo et incommodo van 28 juni 2010, één collectief bezwaar en acht individuele bezwaren werden ingediend;

Overwegende dat het collectief bezwaar ondertekend werd door 19 personen/gezinnen en dat zes van deze personen/gezinnen nog een individueel bezwaar indienden. Daarnaast werden nog twee individueel bezwaren ingediend waarvan de indieners het collectief bezwaarschrift niet hadden ondertekend.

Overwegende dat de bezwaarschriften als volgt kunnen worden samengevat:

In hoofdzaak is er een bezwaar tegen de geringe afstand van de nieuwe varkensstal tot de woningen in het woongebied. De dichtst gelegen woningen bevinden zich op amper 70 m. Er blijft slechts 60 m over tot de achtertuinen. Dit heeft enkele gevolgen:

De belangrijke open en groene ruimte tussen het huidige landbouwbedrijf en de woningen langs de [REDACTED] zal voor een groot stuk worden opgegeven waardoor de huidige bufferstrook zal verdwijnen.

De nieuwe stal zal geurhinder, geluidsoverlast en visuele hinder veroorzaken.

Eén bezwaar is zeer specifiek:

o Geurhinder:

Momenteel is er geen geurhinder gezien de kleinschaligheid van de huidige stallen. De nieuwe stal impliceert echter een grotere hoeveelheid dieren en een geringere afstand tot de woningen. Zelfs met de meest efficiënte filtersystemen kan men de stank maar met 75% verminderen. De wind komt ook voornamelijk uit de richting van het bedrijf naar de woningen.

o Visuele hinder:

Het huidige groenscherm zal verdwijnen. Tegen dat het vervangend groen voldoende hoog zal zijn zal dit lang duren. Tot dan moeten de bewoners naar een bakstenen muur kijken.

o Geluidsoverlast:

Momenteel is er reeds regelmatig een enorm kabaal door openslaande en sluitende kleppen van de voedersilo's. Door de plaatsing van de nieuwe stal zal dit nog verder toenemen en tot een onuitstaanbaar niveau vermeerderen.

Door de inplanting van de stal zal de woning van de bezwaarhebbende zijn waarde verliezen.

o Stofhinder: nu is er reeds regelmatig stof te vinden door het bedrijf. Indien het bedrijf nog zal uitbreiden zal dit nog verergeren. De wind komt ook meestal van de kant van het bedrijf.

o Andere hinder: de hoeveelheid vliegen en andere insecten zal exponentieel toenemen met de uitbreiding van de hoeveelheid varkens en daarbij uitdijende mesthoop.

De bezwaarhebbenden suggereren ook dat het bedrijf beter zou uitbreiden aan de andere zijde.

Overwegende dat het college de bezwaren als volgt beoordeelt:

In hoofdzaak is er een bezwaar tegen de geringe afstand van de nieuwe varkensstal tot de woningen in het woongebied. De dichtst gelegen woningen bevinden zich op amper 70 m. Er blijft slechts 60 m over tot de achtertuinen. Dit heeft enkele gevolgen:

De belangrijke open en groene ruimte tussen het huidige landbouwbedrijf en de woningen langs de [REDACTED] zal voor een groot stuk worden opgegeven waardoor de huidige bufferstrook zal verdwijnen.

De huidige afstand vanaf het landbouwbedrijf tot de achtertuinen van de woningen in het woongebied bedraagt ongeveer 95 m tot de dichtste woning. Na de bouwwerken zal dit gereduceerd worden tot ongeveer 60 m. Voor de meeste woningen wordt de afstand van het bedrijf tot de achterkavelgrens gereduceerd van 110 m tot 80 m. Een stuk van het landbouwperceel tussen het bedrijf en de woningen zal dus inderdaad plaatsmaken voor de nieuwe bebouwing maar er blijft nog steeds een afstand tot de woningen over van

minstens 60 m. Bovendien neemt de aanvrager maatregelen door een groene buffer aan te leggen. De visuele impact van de nieuwe stal zal bijgevolg minder erg zijn dan gevreesd.

De nieuwe stal zal geurhinder, geluidsoverlast en visuele hinder veroorzaken.

Eén bezwaar is zeer specifiek:

Geurhinder:

Momenteel is er geen geurhinder gezien de kleinschaligheid van de huidige stallen. De nieuwe stal impliceert echter een grotere hoeveelheid dieren en een geringere afstand tot de woningen. Zelfs met de meest efficiënte filtersystemen kan men de stank maar met 75% verminderen. De wind komt ook voornamelijk uit de richting van het bedrijf naar de woningen.

De aanvragers geven aan dat zij een biologisch luchtwassysteem of minimum gelijkwaardig systeem zullen installeren. Deze technieken zijn voldoende om de geurhinder te minimaliseren.

Visuele hinder:

Het huidige groenscherm zal verdwijnen. Tegen dat het vervangend groen voldoende hoog zal zijn zal dit lang duren. Tot dan moeten de bewoners naar een bakstenen muur kijken.

Een groenscherm staat er inderdaad niet van dag op dag. De bezwaarhebbende overdrijft echter enigszins door te stellen dat er enorm lang op een stenen muur moet worden gekeken. Bovendien is het niet zo dat er niets meer te zien mag zijn van de nieuwe stal. Het groen moet echter de constructie inkleden in het landschap. Bovendien staat de muur van de stal op minstens 60 m van de achterperceelsgrenzen van de huiskavels. Het perceel tussen de achterkavelgrens en de varkensstal zal blijven gebruikt worden voor de teelt van gewassen.

Geluidsoverlast:

Momenteel is er reeds regelmatig een enorm kabaal door openslaande en sluitende kleppen van de voedersilo's. Door de plaatsing van de nieuwe stal zal dit nog verder toenemen en tot een onuitstaanbaar niveau vermeerderen.

Een bedrijf brengt altijd een zekere mate van hinder met zich mee. De voorgestelde uitbreiding is echter een gesloten gebouw waardoor kan worden verondersteld dat er op gebied van geluidsoverlast geen extra hinder zal ontstaan.

Door de inplanting van de stal zal de woning van de bezwaarhebbende zijn waarde verliezen.

Het landbouwbedrijf bestaat reeds geruime tijd. Door deze nieuwe uitbreiding zal de waarde van de woning niet achteruitgaan. Er blijft nog steeds een open stuk van minstens 60 m tussen het bedrijf en de woningen.

Stofhinder: nu is er reeds regelmatig stof te vinden door het bedrijf. Indien het bedrijf nog zal uitbreiden zal dit nog verergeren. De wind komt ook meestal van de kant van het bedrijf.

De voorgestelde uitbreiding is een gesloten gebouw waardoor kan worden verondersteld dat er geen extra stofhinder zal ontstaan. Bovendien wordt een groenscherm aangeplant als buffer.

Andere hinder: de hoeveelheid vliegen en andere insecten zal exponentieel toenemen met de uitbreiding van de hoeveelheid varkens en daarbij uitdijende mesthoop.

Met een zorgvuldige mestopslag en -gebruik kan de hinder van insecten beperkt worden.

De bezwaarhebbenden suggereren dat het bedrijf beter zou uitbreiden aan de andere zijde. De aanvragers hebben een nota toegevoegd waarin ze de inplanting aan deze zijde van het bedrijf motiveren. De nieuwe zeugenstal kadert in de algemene verplichting om in 2013 de zeugenhouderij om te bouwen naar groepshuisvesting. Daarnaast wordt de stal gebouwd om het zeugenbedrijf rendabel te houden.

De stal wordt uit bedrijfseconomisch oogpunt op deze plaats gezet. De aanvragers

nemen een aantal maatregelen om de hinder te beperken. Aan de andere zijde van het bedrijf staat de melkveestal. Indien er aanpassingen of uitbreiding moet gebeuren aan de melkveestal zal dit gebeuren op de grond palend aan de melkveestal. Deze grond wenst de aanvrager dus nog te vrijwaren.

Het bezwaar wordt op grond van de bovenstaande motivatie ongegrond verklaard.

Overwegende dat de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag als volgt kunnen worden omschreven:

De plaats van de aanvraag ligt langs een met KWS verharde gemeenteweg. Een honderdtal meter naar het oosten toe begint de wijk ■■■■■, die zich vooral kenmerkt door de aanwezigheid van eengezinswoningen. Aan de andere zijden paalt het bedrijf aan een landbouwgebied met versnipperde bebouwing.

De aanvragers baten op het bouwperceel een actief landbouwbedrijf uit. De aanvraag beoogt de uitbreiding van het bedrijf naar het zuidwesten toe door de bouw van een zeugenstal van 24,90 x 66,70 m op 7 m naast de bestaande zeugenstallen. De kroonlijsthoogte van de nieuwe stal bedraagt 2,80 m en de nokhoogte is 6,70 m. De dakhelling bedraagt 30°.

De zeugenstal bestaat uit een gedeelte loopboxen, biggenbatterijen en quarantainestal. Er worden twee reservoirs voorzien van 85 m³, de een voor spuiwater voor de luchtwasser en de ander voor de opvang van het hemelwater.

De gevels van de stal worden uitgevoerd in geprefabriceerde silex betonnen gevelpanelen met een lichtbruine kleur. Ter hoogte van de ingang wordt de gevel bekleed met een donkerbruine geprofileerde staalplaat. Het dak wordt bedekt met zwarte golfplaten.

Tussen het nieuwbouwvolume en de bestaande stallen wordt een gedeelte betonverharding aangelegd met aansluiting naar de straat toe. Dit gebeurt in functie van de bereikbaarheid en uitbating van het nieuwe gebouw. Voor de aansluiting op de straat wordt een gracht over een lengte van 8 m gedempt.

Voor de bouw van de stal moet een groenscherm worden gerooid. Er wordt echter een nieuw groenscherm aangeplant ten zuidoosten van de nieuwe stal. Ook ten noordoosten van het bedrijf wordt een groenscherm geplaatst.

Verder wordt een nieuwe sleufsilo aangelegd naast de bestaande sleufsilo's. Deze sleufsilo heeft een oppervlakte van 9 x 45 m en heeft zijwanden uit lichtgrijs prefabbeton van 2 m hoog.

Overwegende dat het college de aanvraag als volgt beoordeelt:

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning, gelet op het volgende:

Het gevraagde ligt volgens het gewestplan in agrarisch gebied op geringe afstand (ongeveer 80 m) van woongebied. Volgens het KB van 28 december 1972 betreffende de toepassing van de gewestplannen moeten dergelijke bedrijven op minstens 300 m van een woongebied worden opgericht. Voor de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf geldt deze afstandsregel echter niet.

De materialen zijn gebruikelijk voor dergelijke gebouwen.

Het advies van de milieudienst voor het rooien van 13 knotwilgen is gunstig aangezien er nieuwe aanplantingen gebeuren.

Het advies van de brandweer is voorwaardelijk gunstig.

Het advies van de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling is gunstig.

Het college sluit zich aan bij de uitgebrachte adviezen.

Tijdens het openbaar onderzoek werd een collectief bezwaarschrift ingediend (19 gezinnen) en nog 8 individuele bezwaarschriften, waarvan 6 door de personen die reeds het collectieve bezwaarschrift ondertekenden.

Het college van burgemeester en schepenen heeft de bezwaren ongegrond verklaard (zie boven).

Volgens de provinciale verordening inzake baangrachten is het verboden om grachten te

dempen. Er kan slechts een overwelving van de gracht worden toegestaan over een breedte van maximaal 5 m. Er kan echter worden verondersteld dat 5 m niet zal volstaan voor landbouwvoertuigen. Een afwijking tot 7,5 m is hier op zijn plaats. Dit moet echter vergezeld gaan van compenserende maatregelen die de infiltratie van hemelwater blijvend mogelijk maken, zoals een greppel, geperforeerde buizen, waterdoorlatende verhardingen; De inbuizing van de gracht moet een minimale diameter van 40 cm hebben. Verder moet aan weerszijden van de inbuizing een kopmuur worden voorzien. Overwegende dat het ontwerp verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg;

(...)

watertoets

Het voorliggende bouwproject ligt niet in een recent overstroomd gebied of een risicozone voor overstromingen, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is. Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Voor het betrokken project werd de watertoets

uitgevoerd volgens de richtlijnen van het uitvoeringsbesluit van 20 juli 2006. Daaruit volgt dat een positieve uitspraak mogelijk is indien de gewestelijke stedenbouwkundige verordening hemelwater wordt nageleefd. Het ontwerp voorziet in de plaatsing van opvangbuffers met een capaciteit van 85.000 liter voor hergebruik van hemelwater zodat aan de verordening voldaan wordt. Onder deze voorwaarden is het ontwerp verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid;

normen en percentages betreffende de verwezenlijking van een sociaal of bescheiden woonaanbod

Niet van toepassing

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 1 september 2010 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

De stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is of die enkel onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend, respectievelijk de melding niet is gebeurd. Wordt de milieuvergunning evenwel geweigerd, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege. (art. 4.5.1 §2 Codex).

De voorwaarden uit het advies van de brandweer moeten worden nageleefd;

De overwelving van de baangracht moet beperkt blijven tot 7,50 m, De overwelving moet een infiltratie van het hemelwater blijvend mogelijk maken door de aanleg van een greppel, geperforeerde buizen, waterdoorlatende verhardingen.

De inbuizing van de gracht moet een minimale diameter van 40 cm hebben.

Verder moet aan weerszijden van de inbuizing een kopmuur worden voorzien.

Het groenscherm moet binnen het eerstvolgend plantseizoen na de voltooiing en/of ingebruikname van de bouwwerken aangeplant worden.

...

De tweede verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 27 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 januari 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de hoorzitting van 11 januari 2011 beslist de verwerende partij op 20 januari 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert zijn standpunt als volgt:

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een agrarisch perceel gelegen in de [REDACTED]. Het landbouwbedrijf werd in 2008 overgenomen door de jonge aanvragers, die hier een gemengd landbouwbedrijf professioneel uitbaten. Er komen reeds zeugenstallen voor, de nieuwe loods zou aan deze zijde van het complex gebouwd worden. Merkwaardig is de inplanting op korte afstand van een woongebied. Een nabije woning komt voor op 70m afstand, een tuin op 60m. De woningen van de bezwaarindieners zijn bovendien gelegen in een woongebied.

Het ontwerp voorziet in het bouwen van een bijkomende zeugenstal en de aanleg van een sleufslot, maar ook, vrij onopvallend op plan aangeduid, een bijkomende toegang met 8m lange overwelling van een baangracht. De bijkomende stal kadert volgens aanvrager in de algemene verplichting om in 2013 de zeugenhouderij om te bouwen naar groepshuisvesting.

48 TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPAUNGEN

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend project is voor een kleine deeltje gelegen in mogelijks overstromingsgevoelig gebied, maar voorziet ook vrij veel infiltratieoppervlakte. Een plan werd toegevoegd waarop buffer van 5m bij 17m voorzien wordt, ondergronds. De vergunning werd tevens in eerste aanleg verleend, ook de gemeentelijke overheid zag op dit punt geen probleem. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwater putten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005.

De op 24.04.08 goedgekeurde provinciale verordening betreffende baangrachten is van toepassing, het ontwerp voorziet het overwelfen van een baangracht en dit over een breedte van 8m. De aanvraag is niet in overeenstemming met art. 5 van de verordening, omdat, in het geval van het gebruik van de toegang door andere voertuigen dan personenwagens, een breedte tot 7,5m mogelijk is, maar deze overwelling gepaard moet gaan met compenserende maatregelen.

De aanvrager dient de noodzakelijkheid van de afwijking aan te tonen en de compenserende maatregelen aan te geven die de infiltratie van hemelwater blijvend mogelijk maken, zoals een greppel, geperforeerde buizen, waterdoorlatende verhardingen. De noodzaak aan een tweede toegang omwille van de bedrijfsvoering blijkt voldoende uit de plannen.

In eerste aanleg werden de nodige voorwaarden opgelegd inzake de overwelling:

-de overwelling, met minstens 40cm diameter, moet beperkt blijven tot 7,5m, en dient gecompenseerd door de aanleg van een greppel, geperforeerde buizen of waterdoorlatende verhardingen, aan weerszijden komt een kopmuur.

Aangezien de aanvraag niet gelegen is in een BPA of verkaveling en volgens het

gewestplan gelegen is In een agrarisch gebied, dient deze dan ook verder uitsluitend getoetst te worden aan de beginselen van een goede ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg, zoals deze o.m. blijkt uit de onmiddellijke omgeving.

4C BEOORDEUNG VAN DE GOEDE RUIMTEU. 1KE ORDENING

Een openbaar onderzoek werd gehouden, waarbij 8 individuele en 1 collectief bezwaarschrift ingediend werden, en dit betreffende geurhinder, visuele hinder en geluidsoverlast.

Artikel 11 van het Gewestplannenbesluit van 28 december 1972 beschrijft onder artikel 4.1. dat de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para--agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven.

In zitting dd. 10.11.10 werd door de deputatie een milieuvergunning verleend voor een uitbreiding van het bedrijf met 300 varkens en 12 runderen. Zoals te lezen in deze beslissing werden ook tijdens de provinciale milieuvergunningscommissie een groot aantal argumenten van alle partijen bekeken en besproken. Na een verlenging van de behandelingstermijn van de milieuvergunning met 60 dagen en het onderzoeken van een geurstudie, ook na het wijzigen van de studie, was het advies van het Departement leefmilieu, Natuur en Energie gunstig. Uit de geurstudie kan besloten worden dat het effect van de geurhinder niet toeneemt t.o.v. van de omliggende woningen. De milieuvergunning werd dan ook verleend voor 20 jaar.

Naar landschappelijke integratie toe bevat het dossier een overeenkomst tussen het regionaal landschap Houtland en de aanvrager, opgemaakt op 01.03.10 in 2 exemplaren, waarbij een overeenkomst gesloten werd met een duidelijk engagement van beiden. Hierdoor is de realisatie van een degelijke groeninplanting gegarandeerd. Voorzien worden 375 stuks streekeigen bosplantsoen en 16 pootstokken (knotwilg) voor de aanleg van een groenscherm bij de nieuw stal langs de [REDACTED] en de houtkant achter de bestaande silo's. Beroeper voegde een plannetje toe aan het dossier waarin het principe van de inkleding aangegeven wordt.

De gemeente stelt volgende voorwaarde voor:

Het groenscherm moet binnen het eerstvolgende plantseizoen na de voltooiing en/of ingebruikname van de bouwwerken aangeplant worden.

In deze dient een afweging gemaakt tussen de belangen van het bedrijf en deze van de omwonenden. Omdat, mede na een behoorlijke geurstudie en het voorzien van de nodige maatregelen aspecten als geur en lawaai als aanvaardbaar beschouwd werden en in de geëigende procedure van de milieuvergunning werden beoordeeld, beperkt de vraag zich in voorliggende procedure ruimtelijk tot het landschappelijke en visuele. De uitbreiding wordt compact voorzien, met geschikte materialen en een beperkte hoogte, met bijkomende groenaanplantingen. De aanvraag is dan ook ruimtelijk aanvaardbaar te noemen.

Aanvrager geeft inzake inplanting aan dat aan de andere kant van het bedrijf een melkveeststal staat, en het aangewezen is om de aanpalende grond te vrijwaren in het kader van een toekomstige uitbreiding van deze activiteit. Het is begrijpelijk dat enerzijds de koeien en anderzijds de varkens gegroepeerd worden, dit is een bedrijfsmatige noodzaak.

De bijkomende stal kadert volgens aanvrager tevens in de algemene verplichting om in 2013 de zeugenhouderij om te bouwen naar groepshuisvesting.

Het voorstel is derhalve passend in zijn omgeving en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

4D CONCLUSIE

Juridisch is de aanvraag mogelijk, de afstandsregel, 300m tot woongebieden, is niet van toepassing bij een uitbreiding van een bestaand bedrijf. In deze is de afstand 60m. De aanvraag is agrarisch, als uitbreiding van een gezond en professioneel gerund gemengd bedrijf.

Voor wat betreft de overvelving van de baangracht is het nodig een voorwaarde op te leggen.

De milieuvergunning werd recent verleend, en dit na een zorgvuldige afweging met een behoorlijke geurstudie en het voorzien van de nodige maatregelen om de geurhinder te beperken. Deze aspecten werden beoordeeld in de geëigende procedure tot aanvraag van de milieuvergunning.

De uitbreiding wordt compact voorzien, met geschikte materialen en een beperkte hoogte, met bijkomende groenaanplantingen, verzekerd middels een overeenkomst met Houtland. Aan de andere kant van het bedrijf komt een melkveestal voor, het is aangewezen om de daar aanpalende grond te vrijwaren in het kader van een toekomstige uitbreiding van deze activiteit. Het is nodig koelen en varkens te groeperen binnen een logisch bedrijfsorganigram. De bijkomende stal kadert volgens aanvrager tevens in de algemene verplichting om in 2013 de zeugenhouderij om te bouwen naar groepshuisvesting. Besloten kan worden dat de aanvraag ruimtelijk aanvaardbaar is en dat de aanvraag kan verleend worden onder volgende voorwaarden:

1-de overvelving, met minstens 40cm diameter, moet beperkt blijven tot 7,5m, heeft aan beide uiteinden een kopmuur, en dient gecompenseerd door de aanleg van een greppel, geperforeerde buizen of waterdoorlatende verhardingen

2-het groenscherm moet binnen het eerstvolgende plantseizoen na de voltooiing en/of ingebruikname van de bouwwerken aangeplant worden.

Gelet op het verslag van de heer Gedeputeerde [REDACTED], gegeven in zitting van heden:

BESLUIT:

Artikel 1:Het beroep ingesteld door Mter Bart Van Reybrouck namens [REDACTED] tegen de beslissing dd. 1/09/2010 van het college van burgemeester en schepenen te [REDACTED] houdende vergunning onder voorwaarden aan [REDACTED] tot het bouwen van een zeugenstal-biggencompartiment en loop boxen + aanleg sleufsilo en rooien van bomen, gelegen [REDACTED] wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De vergunning wordt verleend onder volgende voorwaarden:

1-de overvelving, met minstens 40cm diameter, moet beperkt blijven tot 7,5m, heeft aan beide uiteinden een kopmuur, en dient gecompenseerd door de aanleg van een greppel, geperforeerde buizen of waterdoorlatende verhardingen

2-het groenscherm moet binnen het eerstvolgende plantseizoen na de voltooiing en/of ingebruikname van de bouwwerken aangeplant worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep van de tweede verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij meent dat het verzoekschrift tot vernietiging uitgaande van de tweede verzoekende partij laattijdig zou zijn:

“ ...

Tweede verzoekende partij kan in het licht van artikel 4.8.16 VCRO wel als belanghebbende worden beschouwd. Verwerende partij stelt dan ook vast dat het verzoekschrift niet tijdig werd ingediend bij de Raad:

Artikel 4.8.16

§2. De beroepen worden ingesteld binnen een vervalt termijn van dertig dagen, die ingaat als volgt:

10 wat betreft vergunningsbeslissingen:

a) Hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is,

b) Hetzij de dag na deze van aanplakking, in alle andere gevallen;

(...)

Vermits verzoekende partij administratief beroep heeft ingesteld tegen de bestreden beslissing, werd de bestreden beslissing aangetekend ter kennis gebracht zoals ook blijkt uit de stukken van het administratief dossier krachtens artikel 4.7.23 §3 VCRO. Een afschrift van de bestreden beslissing werd aan tweede verzoekende partij ter post aangetekend verstuurd op 24 januari 2011. De betekening vond plaats op 25 januari 2011 en derhalve nam op 26 januari 2011 de beroepstermijn een aanvang (bijlage 16a). Het verzoekschrift werd ondertekend op datum van 28 februari 2011. Er mag dan ook redelijkerwijs worden aangenomen dat het verzoekschrift niet binnen de vervalt termijn van 30 dagen voorzien in artikel 4.8,16 §2 VCRO werd ingediend. Verzoekende partij beroept zich ten onrechte op de datum van aanplakking van de bestreden beslissing als uitgangspunt voor het berekenen van de beroepstermijn, nu de bestreden beslissing in het kader van het administratief beroep ter zijner woonplaats werd betekend. Verwerende partij stelt dan ook vast dat het verzoekschrift laattijdig werd ingediend.

Het verzoekschrift is onontvankelijk.

“ ...

2.

Ook de tussenkomende partijen zijn van mening dat in hoofde van de tweede verzoekende partij het verzoekschrift tot vernietiging laattijdig zou zijn:

“ ...

A.2. *Tweede verzoekende partij*

8. *Voor zover tweede verzoekende partij een beroepschrift indient bij uw Raad dient te worden vastgesteld dat dit verzoekschrift manifest laattijdig werd ingediend.*

9. *De bestreden beslissing werd immers op 24 januari 2011 bij de Post overgemaakt ten einde deze per aangetekend schrijven te versturen (stuk 3). Blijkens stuk 3 werd dit aangetekend schrijven afgehaald te [REDACTED] op 25 januari 2011.*

10. *Artikel 4.8.16.§2 VCRO stelt in dit verband het volgende:*

“§2. De beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat als volgt:

1° wat betreft vergunningsbeslissingen:

a) Hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is,

b) Hetzij de dag na deze van aanplakking, in alle andere gevallen;

(...)”

Uit evengeciteerd artikel volgt dat de termijn voor het indienen van een beroep tegen de bestreden beslissing een aanvang nam op 26 januari 2011. Gelet op het feit het verzoekschrift ondertekend werd op 28 februari 2011 en de laatst nuttige dag voor het indienen van het beroep tegen onderhavige bestreden beslissing 24 februari 2011 betreft, is het beroep buiten de vervaltermijn van 30 dagen ingediend en is het dan ook zondermeer laattijdig.

11. *Waar verzoekende partij zich nog beroept op de datum van aanplakking van de bestreden beslissing als aanvangsdatum van de vervaltermijn van 30 dagen kan verwezen worden naar een eenvoudig lezing van artikel 4.8.16.§2 VCRO. De bestreden beslissing werd immers volgens de wettelijke procedure in het kader van het administratief beroep aangetekend aangeboden.*

12. *Om deze redenen is het verzoekschrift onontvankelijk.*

...”

3.

De tweede verzoekende partij neemt geen standpunt in omtrent de opgeworpen laattijdigheid van het door haar ingestelde beroep.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing op maandag 24 januari 2011 met een ter post aangetekende brief verzonden heeft aan de tweede verzoekende partij als indiener van het administratief beroep.

Conform de rechtspraak van de Raad gebeurt de betekening op het ogenblik van de aanbieding van de zending door de postdiensten aan de bestemming en dat is, behoudens bewijs van het tegendeel, op de dag na de datum van de poststempel van de ter post aangetekende zending, en niet op een later tijdstip, bijvoorbeeld bij het werkelijk aanbieden en/of de feitelijke kennisname door de bestemming van de aangetekende zending.

2.

De Raad oordeelt dan ook dat, bij gebrek aan tegenbewijs van de tweede verzoekende partij, de bestreden beslissing op dinsdag 25 januari 2011 betekend is aan de tweede verzoekende partij, die dan van woensdag 26 januari 2011 tot en met donderdag 24 februari 2011 tijdig bij de Raad beroep heeft kunnen instellen.

Het verzoekschrift tot vernietiging, ingesteld met een aangetekende brief van 1 maart 2011, is dan ook laattijdig voor wat betreft de tweede verzoekende partij.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de eerste verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist het belang van de eerste verzoekende partij. Zij is van mening dat de eerste verzoekende partij zou verzaakt hebben aan de mogelijkheid om een beroep in te stellen bij de Raad in toepassing van artikel 4.8.16. §1, laatste lid VCRO:

“ ...

Voor wat betreft de eerste verzoekende partij stelt verwerende partij vast dat zij niet als belanghebbende in de betekenis van artikel 4.8.16 §1 VCRO kan worden aangemerkt. Het laatste lid van voormeld artikel stelt immers duidelijk:

Artikel 4.8.16, §1

(...)

De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te richten.

Het verzoekschrift verwijst zelfs expliciet naar het feit dat eerste verzoekende partij geen administratief beroep heeft ingesteld bij de deputatie! Er kan eerste verzoekende partij dan ook wel degelijk worden verweten de vergunningsbeslissing niet te hebben bestreden via het georganiseerd administratief beroep waardoor zij in het licht van bovenstaand artikel geacht wordt te hebben verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te richten. Eerste verzoekende partij kan dan ook onmogelijk als belanghebbende worden beschouwd In het kader van een vernietigingsprocedure bij de Raad krachtens artikel 4.8.16 §1, laatste lid VCRO.

...”

2.

Ook de tussenkomende partijen betwisten het belang van de eerste verzoekende partij:

“ ...

A.1. Eerste verzoekende partij

6. Er dient te worden gewezen op het feit dat eerste verzoekende partij heeft nagelaten de voor haar nadelige vergunningsbeslissing te bestrijden aan de hand van het openstaande georganiseerd beroep bij de deputatie. In die zin kan worden verwezen naar artikel 4.8.16. §1, laatste lid VCRO dat met zoveel woorden stelt dat:

“De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te richten.”

7. Nu eerste verzoekende partij geen beroep heeft ingesteld tegen een beslissing waarvan zij komt te poneren dat deze voor haar nadelige gevolgen met zich meebrengt, dient op basis van bovenvermeld artikel te worden vastgesteld dat zij verzaakt heeft aan haar recht om zich tot de Raad te richten. Eerste verzoekende partij heeft dan ook geen belang bij het beroep.

...”

3.

De eerste verzoekende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

1. Eerste verzoekster is weldegelijk belanghebbende partij.

Volkomen ten onrechte stelt de verwerende partij dat eerste verzoekster verweten kan worden dat zij verzaakt zou hebben aan haar recht om zich tot de Raad te richten, hierbij verwijzend naar de inhoud van artikel 4.8.16 §1 VCRO.

Deze stelling is niet correct en gaat voorbij aan het gegeven dat verzoekers met elkaar gehuwd zijn en zij aldus geacht worden op te treden voor de huwgemeenschap.

Verzoekers zijn op 29.11.2008 voor de Heer [REDACTED], burgemeester van de stad [REDACTED] en aldus handelend in zijn hoedanigheid van ambtenaar van de Burgerlijke stand te [REDACTED] in het huwelijk getreden.

Aldus worden de proceshandelingen gesteld door één der echtgenoten verondersteld te geschieden namens de beide gehuwden.

Aangezien tweede verzoeker derhalve weldegelijk administratief beroep heeft aangetekend bij de bestendige deputatie, dient dit administratief beroep gezien te worden als een proceshandeling namens de huwgemeenschap van de beide echtgenoten.

Anders gesteld: een administratief beroep ingesteld door één van de echtgenoten volstaat om gevolgen te ressorteren voor de huwgemeenschap.

Het feit dat de naam van tweede verzoekster niet expliciet in het administratief beroep voorkomt neemt niet weg dat zij weldegelijk belanghebbende partij was bij dit administratieve beroep en dat haar belangen aldus verdedigd werden.

Zodoende werden de procesmogelijkheden inzake administratief beroep weldegelijk benut en uitgeput in het belang van eerste verzoekster.

Eerste verzoekster heeft dus weldegelijk de haar nadelige vergunningsbeslissing bestreden door middel van het daartoe openstaande administratief beroep, zij het dat de handeling hiertoe gesteld werd door haar wettelijke echtgenoot, zijnde tweede verzoeker.

Volkomen ten onrechte stelt de verwerende partij derhalve dat eerste verzoekster verzaakt zou hebben aan haar recht om zich tot de Raad te richten.

Eerste verzoekster is weldegelijk belanghebbende partij in de zin van artikel 4.8.16 §1 VCRO en is dan ook gerechtigd om zich tot de Raad te wenden.

Sowieso heeft tweede verzoeker bij zijn administratief beroep opgetreden namens de huwgemeenschap en derhalve ook namens eerste verzoekster.

Thans werd volledigheidshalve in het jurisdictioneel beroep de naam van eerste verzoekster evenzeer opgenomen.

Dit neemt niet weg dat uit het louter feit dat de naam van eerste verzoekster thans wel uitdrukkelijk vermeld werd zij evengoed juridisch vertegenwoordigd was tijdens het administratief beroep.

Dit is een onomkeerbaar gevolg van de juridische band tussen echtgenoten dewelke steeds optreden namens de huwgemeenschap.

Ook de tussenkomende partijen komen beiden tussen namens de huwgemeenschap.

Zodoende dient in de geest van artikel 4.8.16 §1 te worden vastgesteld dat eerste verzoekster weldegelijk de haar nadelige vergunningsbeslissing heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande administratief beroep (zij het door het optreden van haar wettelijke echtgenoot – vertegenwoordiger van de huwgemeenschap) en zodoende heeft zij helemaal niet verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te richten.

De argumenten waarover de beide echtgenoten beschikken zijn identiek dezelfde en de rechten dewelke zij kunnen doen gelden in het kader van het administratief beroepen en de huidige beroepsprocedure zijn volkomen identiek.

Er kan derhalve juridisch geen abstractie gemaakt worden tussen de beide echtgenoten.

De belangen van beide echtgenoten zijn dan ook integraal en onverminderd verdedigd in het kader van het administratief beroep.

De bepalingen van artikel 4.8.16 §1 zijn immers duidelijk bedoeld voor verzoekers die zich tot de Raad richten zonder hun rechten voorafgaandelijk te doen gelden in het kader van het administratief beroep.

Dit is in casu helemaal niet het geval.

Eerste verzoekster liet haar rechten in het kader van het administratief beroep verdedigen door tussenkomst van haar echtgenoot, tweede verzoeker.

Eerste verzoekster kan zich derhalve weldegelijk tot de Raad richten.

2. Er vond geen betekening plaats van de bestreden beslissing aan eerste verzoekster, doch enkel aan tweede verzoeker, zodat eerste verzoekster terecht uitgaat van de datum van aanplakking voor het berekenen van de aanvangsdatum van de beroepstermijn.

De enige officiële weg waarlangs eerste verzoekster kennis kon krijgen van de beslissing was immers de aanplakking.

Immers is het niet omwille van het feit dat haar belangen verdedigd werden door haar echtgenoot en deze de bestreden beslissing aangetekend kreeg toegezonden, dat verondersteld mag worden dat hierdoor de aan de kennisgevingsplicht lastens eerste verzoekster voldaan werd.

Nee, immers geldt een betekening aan één der echtgenoten zeker niet als een rechtsgeldige betekening aan de andere echtgenoot.

Bij gebreke aan betekening aan de beide echtgenoten dient derhalve te worden ‘teruggevallen’ op de aanplakking om de beroepstermijn te berekenen.

Eerste verzoekster heeft derhalve tijdig hoger beroep aangetekend.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij en de tussenkomenende partijen beroepen zich op een exceptie op grond van artikel 4.8.16, §1, laatste lid VCRO, met name dat de eerste verzoekende partij de voor haar kennelijk nadelige vergunningsbeslissing van 1 september 2010 van het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande administratief beroep bij de verwerende partij.

Uit het administratief dossier blijkt dat het administratief beroep van 27 oktober 2010 bij de verwerende partij tegen de beslissing van 1 september 2010 van het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] enkel namens de tweede verzoekende partij werd ingesteld.

2.

Het feit dat de tweede verzoekende partij wel een administratief beroep heeft ingesteld, is in casu irrelevant. De betrokken bepaling in de VCRO is duidelijk en geldt voor elke afzonderlijke belanghebbende. Het belang van de eerste verzoekende partij is te onderscheiden van het belang van de tweede verzoekende partij, ook als zij gehuwd zijn.

De exceptie op grond van artikel 4.8.16, §1, laatste lid VCRO is gegrond. De vordering tot vernietiging is onontvankelijk voor wat betreft de eerste verzoekende partij.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Patrick VANDENDAEL, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Patrick VANDENDAEL